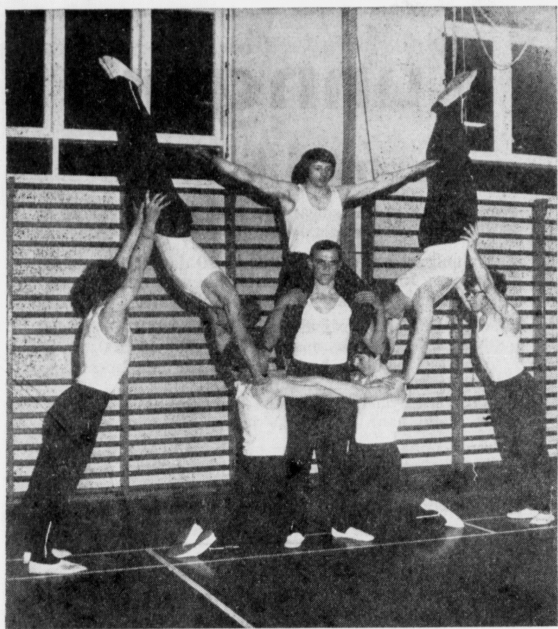

Manslið sum skal luttaka á stevnuni í Ollerup.

Havnar Fimleikarfelag fer uttanlands

Sum eitt seinasta lið í at savna pening saman til uttanlandaferð Havnar Fimleikarfelags skipar felagið fyrri framsýning komandi mánað

Komandi mánað hevur Havnar Fimleikarfelag framsýning í fimleikarhøll kommunuskúlans. Framsýningin verður í tveimum, fyrri børn kl. 19 og fyrri vaksen kl. 20.

Hetta tiltak fimleikarfelagsins er fyrri at fáa nakað av peningi til uttanlandaferð í komandi mánað. Tvey lið skulu luttaka á framsýningini, eitt manslið og eitt kvinnulið og eru hetta júst tvey lið sum skulu uttanlands og verða tvey 26 tilsamans — 15 kvinnur og 11 mans.

Arbeiða fyrri ferðina

Fimleikarfelagið hevur ikki viljað biðið um studning til ferðina, men vundu tvey sær heldur til býráðið, um tað ikki var nakað av uppruddingarárbeiði fyrri tvey, so tvey á henda hátt kundu fingið nakað av peningi. Limirnir í felagnum hava nú í umleið 14 dagar ruddað upp rundan um Havnina. Tað sum tá írestar av

peningi leggur felagið sjálvt út, og limir sum fara við skulu sjálvir gjalda 600 kr. hvør.

Til stevnu í Hagesund

Havnar Fimleikarfelag skal bæði hava framsýningar í Noregi og Danmark. Fyrsta framsýningin verður í Hagesund, sum verður í døgunum frá 4.—8. juli, har felagið luttekur á stórar stevnu, har eisini fimleikarfeløg úr hinum norðanlondum luttaka á við einum kvinnuliði. Tilíkk stevna verður hildin í Noregi 4. hvørt ár og luttók Havnar Fimleikarfelag (Framhald á 7. síðu)

Partur av kvinnuliðinum sum bæði skal luttaka á stevnu í Hagesund og Ollerup.

Valskúlin er framtíðar-skúlaskipanin

Tess fyrr vit fáa valskúlaskipanina, tess betur, men vit eiga ikki at leypa framav, sigur Eilíf Samuelsen í samrøðu við Skúlablaðið

At valskúlin er tann skúlaformur, víta skulu arbeiðar fram ímóti, man eingin ivast í, og jú fyrr vit fáa nakað betri í staðin fyrri núverandi realskúlaskipan jú betri; men vit eiga ikki at leypa framav. Vit mugu búgva okkum út til at taka ímóti valskúlanum, tá ið hann so við og við er grógvinn inn í skúlan. Eitt mugu vit gera okkum greitt, og tað er, at framtíðar skúlin fer at seta stór krøv til útbúgving læraranna og fer haraftrat at vera ein avbjóðing til okkara viðfodda sjálvdráttarlyndi. Samarbeidsviljin hjá lærarunum og myndugleikunum fer at vera ein avgerandi tættur, um gott skal spyrjast burtur úr, sigur Eilíf Samuelsen.

Valskúli í Føroyum?

Tá ið tað á sinni stóð okkum í boði at fáa 8. og 9. flokk vóru vit so grammir at byrja. Fyri-reikingarnar vóru ikki nóg góðar, og hetta kom at gera, at hesin skúlaformur fekk ein verri start, enn hann hevði uppið.

Vit hava nú fingið so mikið góðar royndir av hesum skúlaformi og hava tryggjað stóðið so væl, at nú er tíðin komin at fáa gjørt lesiætlanir og aðrar fyrireikingar til at innføra 10. flokk. Áhugin hjá næmingunum at halda fram í 10. flokki er so stórir, at vit eiga at gera tað møgult at kunna byrja við teim fyrstu 10. flokkunum í 1971, sigur Eilíf Samuelsen.

Foreldraupplýsingar-arbeiði

Uppá fyrispurning um Lærafelagið kann gera okkurt munandi. Hetta er ein uppgáva, sum liggur á tí einstaka skúlanum. Har gongur barnið, og har koma problemini hjá tí til sjóndar, og tvey mugu loysast gjøgnum samarbeiði millum skúlan og heimið.

— Eg ivist í, um Lærafelag ið sum slíkt kann gera nakað munandi. Hetta er ein uppgáva, sum liggur á tí einstaka skúlanum. Har gongur barnið, og har koma problemini hjá tí til sjóndar, og tvey mugu loysast gjøgnum samarbeiði millum skúlan og heimið.

Sjálvandi er ein mongd av meira generellum problemum t. d. heimaarbeiði, songartíð, uppmøting, hvat hevur skúlin at bjóða børnunum, aftaná at undirvísingarskyldan er endað, starvspraktikk o. s. fr., men eg haldi ikki, at Lærafelagið eigur at gera annað, enn at lata skúlarnar eiga hesi og onnur uppløgd evni til foreldrafundir, uttan at mæla øllum skúlum til at útbyggja samarbeiðið við heiminum nóg meira, enn hvat tað nú er, og halda teigar Skúlablaðsins viðopnar fyrri hugskotum, royndum og annars viðgerð av evninum til frama fyrri ein hin mest týðandi tættin í framtíðar skúla.

Demokratisering í skúlanum

Spurður um støðu hansara til demokratiseran í skúlanum t. d. við at seta næmingaráð, foreldra

råd o. t. á stovn, sigur Eilíf Samuelsen:

— Eg haldi, at tað er eitt frálíkt tiltak, sum ikki bert eigur at vera við teir størstu skúlarnar. Rætt fyrirsitið kann tað (Framhald á 7. síðu)

Marinarin fær ikki loyvi at ganga í pelsi

Marinari við Marinustøðina í Havn, sum hevur fingið ein pels í føðingardagsgávu, fær ikki loyvi til at ganga í honum.

„Jeg vil ikke risikere at kritiske røster, på grund af mine folks påklædning, benytter lejligheden til nye angreb på os“, sigur K. Bang, kommandørkapteynur

Ein marinarj við marinustøðina í Havn fær ikki loyvi at ganga pelsi sínum sum hann hevur fingið í føðingardagsgávu. Um hetta skrivur danska blaðið BT soleiðis:

En konstabel på Marinestation Thorshavn, Færøerne, kan risikere at blive sat fra en ønskepost og blive forflyttet til et tjenestested i Danmark, fordi han har fået en solvævepels i fødselsdagsgave. Konstablen chef, kommandørkaptajn K. Bang, synes, den slags tøj er for avanceret på Færøerne. Han er gået så vidt, at han har sat statsministeren ind i sagen.

Konstabeln har endnu ikke båret pelsen, men kommandørkaptajnen vil ikke tage nogle chancer og overvejer at beordre konstabeln til Danmark.

— Der er der ingen, som lægger mærke til en mand med pels, siger kommandøren. Det er jo så almindeligt blandt hippier og sådan nogle.

Konstabel Steen Justesen, 21: På en aftenvagte fik jeg en fødselsdagsgave ind ad døren. Jeg åbnede pakken. Det var en pels. Jeg tog den over skulderen for at bringe den til mit kvarter. Undervejs mødte jeg marinestationens chef, der bemærkede, at den slags tøj ikke kunne accepteres her på Færøerne — heller ikke i fritiden.

Jeg har været på Færøerne siden maj 1969 og har været så glad for mit job som telegrafist, at jeg har forlængert min kontrakt med et halvt år.

Nu fortryder jeg forlængelsen,

bl. a. fordi jeg sikkert ikke kan få det lige så godt andre steder som her.

Chefen: Vi er i modvind

Kommandørkaptajn K. Bang, 55: Jeg har advaret telegrafisten mod at gå i pelsen. Det danske militær neroppe har modvind nok. Jeg vil ikke risikere, at kritiske røster, på grund af mine folks påklædning, benytter lejligheden til nye angreb mod os.

Jeg har talt med søværnets ledelse om sagen. Og underrettet statsministeren, Færøernes politiske ledelse og rigsbudsmanden. Alle er enige om, at jeg handler korrekt.

Viceadmiral S. S. Thøstrup, København: Militærpersoner har ret til selv at vælge deres påklædning i fritiden. Vi kan ikke lægge pres på konstabeln og hindre ham i at gå med pels. Vi kan måske forflytte ham for at undgå for megen opmærksomhed. I søværnet er der den regel, at personellet uden for Danmarks grænser repræsenterer landet — men det er kun i uniform. Hvis konstabeln går med en solvævepels i fritiden, kan det ikke undgås, at det rygtes, at han kommer fra marinestationen. Og det er ikke så heldigt.